

for da ikke gaa en Mellemevej og søge Forholdet ordnet paa den Maade, at Staten paa en passende og hensigtsmæssig Maade yder sit Bidrag til Forbedring af Jordemødrenes Kaar, f. Eks. derved, at Staten overtager deres Pensionering? Dette er kun en antydningssvis fremsat Tanke, det er meget muligt, at der kan paapeges en hensigtsmæssigere og derfor naturligere Ordning af denne Side af Sagen. Naar man imidlertid holder sig for Øje, at Amtskommunernes Budget spænder over 10 Mill. Kr., og at Statens Budget manøvrerer med noget som 80 Mill. Kr., ledes man dog til den Betragtning, at en tidssvarende Normering af Jordemødrenes Livsvilkaar ikke kan have nogen indgribende Virkning paa noget af disse Budgetter, end mindre da, naar de begge enedes om at dele denne Byrde imellem sig. Under disse Omstændigheder mener jeg sluttelig at burde hævde, at hvis der blot findes den fornødne Villie dertil, vil der sikkert ogsaa findes Midler og Veje til paa retfærdig, tidssvarende og hensigtsmæssigste Maade at løse den Opgave, som jeg hermed tillader mig paa det varmeste at anbefale til den højtærede Justitsministers Velvillie.

Justitsministeren (Alberti): Den Sag, som den ærede Førespørger har fremdraget, har jeg haft Anledning til at henvende min Opmærksomhed paa, allerede før det Andragende fra Jordemoderforeningen fremkom, som det ærede Medlem omtalte, idet der den 8. Juli d. A. fra Amtmanden over Københavns Amt fremkom en Henvendelse til Justitsministeriet om, hvorvidt der ikke kunde være Anledning til at foretage en Forandring i Loven af 1. April 1893 paa Grund af den Vanskelighed, som man der i Amtet i visse Tilfælde havde fundet ved at skaffe Jordemoderpladserne besatte. I den Anledning har jeg først og fremmest sendt en Rundskrivelse til de forskellige Amsraad og har ogsaa faaet deres Svar, der har dernæst været ført Forhandlinger mellem Justitsministeriet og Kultusministeriet, og under alt dette er Andragendet fra Jordemoderforeningen kommet og har derved paa Forhaand været sikret en nøje og indgaaende Opmærksomhed. Det, som Talen i første Række er om, baade fra den ærede Førespørgers Side og i Jordemoderforeningens Andragende, er jo, om Lønningen og Pensioneringen af Jordemødrene ikke bør overgaa fra Amterne til Staten. Jeg tror, at det er noget, som man bør være meget betænkelig ved, og ogsaa

noget, som paa sin videre Gang vil kunne møde mange og store Vanskeligheder. Forholdet er jo i vore Tider det, at de Krav, der stilles til Statskassen, vokse og vokse baade i Henseende til Størrelse og i Henseende til Antal, og det viser sig da ogsaa, at adskillige af de kommunale Funktionærer finde det formaalistjensligt at henvende sig til Staten med Forlangende om, at den skal overtage enten deres Lønning eller deres Pensionering eller begge Dele, i den Forvisning, at naar de først komme ind under Staten, vil det ikke være saa vanskeligt efterhaanden at opnaa, hvad de maatte ønske — Ønsker, der i sig selv kunne være meget rimelige. Jeg har i saa Henseende haft Henvendelser fra Politibetjente, fra Arrestforvarere, fra flere Grupper af kommunale Funktionærer, som jeg ikke i Øjeblikket mindes, og nu endelig denne Henvendelse fra Jordemødrene. Det siger sig selv, at vil man tage nogle af disse Funktionærer ind under Staten, vil det være meget vanskeligt at vægre sig ved at tage ogsaa de andre. Derfor maa man, naar man vil overveje, hvad der i et saadant Tilfælde kan lægges over paa Statskassen, ikke indskrænke sig til at se paa den foreliggende Sag, men ogsaa tænke paa de naturlige Konsekvenser, som den vil drage efter sig. Men selv naar man indskrænker sig til det første, saa ere de Byrder, der ville blive lagte over paa Statskassen, saa store, at jeg viger tilbage fra at søge at bringe en Ordning som den ønskede til Veje, viger tilbage baade for de store Udgifter og for de Vanskeligheder, som Sagen vil møde paa sin Gang. Det er ret betydelige Krav, der stilles, særlig naar man multiplicerer Kravene med det store Antal af Distriktsjordemødre og Reservejordemødre, som findes, og som det ærede Medlem oplyste om. En fast Lønning til at begynde med af 500 Kr. og stigende indtil 700 Kr., allerede det vilde blive en meget betydelig Forhøjelse af de nuværende Udgifter, saaledes at Statens Tilskud maatte blive meget stort, selv om man vilde gaa den Vej at fiksere Amternes nuværende Udgift som en Slags ny Gammel-skat, som de skulde udrede til Staten. Dernæst kommer fri Bolig, bestaaende af 4 à 5 ordentlige Værelser samt Pigeværelse foruden de nødvendige Udenomsbekvemmeligheder. Ogsaa dette vilde medføre en meget stor Udgift. Jeg antager, at de allerfleste af de nuværende Jordemoderboliger vilde ikke kunne staa Maal med det Krav, der er rejst her. Der maatte altsaa overalt i Landet skaffes ny Boliger, hvilket jo vilde